

TEMPO 1

Grammar file – Přehled gramatiky

Module 1

Unit 1

Sloveso být – to be

Všimněte si, že infinitiv v češtině většinou končí na **-t**, zatímco v angličtině totéž vyjádříme pomocí částice **to** před slovesem.

Věta kladná oznamovací – Affirmative statement

Plný tvar Full form	Stažený tvar Contracted form
<i>I am</i>	<i>I'm</i>
<i>you are</i>	<i>you're</i> [jɔ:]
<i>he is</i>	<i>he's</i>
<i>she is</i>	<i>she's</i>
<i>it is</i>	<i>it's</i>
<i>we are</i>	<i>we're</i> [wiə]
<i>you are</i>	<i>you're</i> [jɔ:]
<i>they are</i>	<i>they're</i> [ðeə]

Dobře se podívejte, které tvary slovesa jsou shodné. Všimněte si, která hláska je ve staženém tvaru nahrazena apostrofem ('): *we are* ⇒ *we're*
Zájmeno *he* a *she* používáme většinou pouze pro osoby:
Mary is a nice girl. – She is my friend.
John is my brother. – He is a footballer.
Here is a dog. – It is big.

Examples

<i>I am Rob.</i>	<i>I'm Rob.</i>
<i>You are Spanish.</i>	<i>You're Spanish.</i>
<i>She is eleven.</i>	<i>She's eleven.</i>
<i>He is ten.</i>	<i>He's ten.</i>
<i>It is OK.</i>	<i>It's OK.</i>
<i>We are Polish.</i>	<i>We're Polish.</i>
<i>You are English.</i>	<i>You're English.</i>
<i>They are American.</i>	<i>They're American.</i>

Zápor – Negative

Full form Plný tvar	Contracted forms	
	1. stažený tvar	2. stažený tvar
<i>I am not</i>	<i>I'm not</i>	×
<i>you are not</i>	<i>you aren't</i>	<i>you're not</i>
<i>he is not</i>	<i>he isn't</i>	<i>he's not</i>
<i>she is not</i>	<i>she isn't</i>	<i>she's not</i>
<i>it is not</i>	<i>it isn't</i>	<i>it's not</i>
<i>we are not</i>	<i>we aren't</i>	<i>we're not</i>
<i>you are not</i>	<i>you aren't</i>	<i>you're not</i>
<i>they are not</i>	<i>they aren't</i>	<i>they're not</i>

- Plný tvar je velmi spisovný, používá se hlavně při psaní.
- Stažené tvary jsou hovorové, druhý je zesílený a používá se pro zdůraznění záporu.

- U prvního staženého tvaru si všimněte, že kromě 1. os. č.j. je zápor **not** připojen přímo ke slovesu *být* a že apostrof (') nahrazuje samohlásku **o**. Stažený tvar se také používá v krátké odpovědi.

Examples:

<i>I am not American.</i>	<i>I'm not American.</i>
<i>You are not Italian.</i>	<i>You aren't Italian.</i>
<i>She is not twelve. She isn't twelve.</i>	
<i>We are not sisters.</i>	<i>We aren't sisters.</i>
<i>You are not late. You aren't late.</i>	
<i>They are not brothers.</i>	<i>They aren't brothers.</i>

Krátké odpovědi – Short answers

<i>Yes, I am.</i>	<i>No, I'm not.</i>
<i>Yes, you are.</i>	<i>No, you aren't.</i>
<i>Yes, he is.</i>	<i>No, he isn't.</i>
<i>Yes, she is.</i>	<i>No, she isn't.</i>
<i>Yes, it is.</i>	<i>No, it isn't.</i>
<i>Yes, we are.</i>	<i>No, we aren't.</i>
<i>Yes, you are.</i>	<i>No, you aren't.</i>
<i>Yes, they are.</i>	<i>No, they aren't.</i>

- V angličtině je samostatná odpověď *Yes / No* považována za velmi nezdvořilou. Je nutné reagovat takto:
Are you from Greece? *Yes, I am. / No, I'm not.*
Am I your friend? *Yes, you are. / No, you aren't.*
- Všimněte si, že v kladné krátké odpovědi nepoužíváme stažený tvar. V záporné krátké odpovědi se stažený tvar používá. Tím, že je v záporné odpovědi použit výraz **no** a **not** zároveň, není porušena zásada jednoho záporu v anglické větě – výraz **no** je oddělen čárkou, není tedy součástí jedné věty.

Examples

<i>Am I late?</i>	<i>Yes, you are. No, you aren't.</i>
<i>Are you American?</i>	<i>Yes, I am. No, I'm not.</i>
<i>Is he Japanese?</i>	<i>Yes, he is. No, he isn't.</i>
<i>Are we late?</i>	<i>Yes, you are. No, you aren't.</i>
<i>Are you ready?</i>	<i>Yes, we are. No, we aren't.</i>
<i>Are they cousins?</i>	<i>Yes, they are. No, they aren't.</i>

Otázka – Question

<i>am</i>	<i>I</i>	?
<i>are</i>	<i>you</i>	?
<i>is</i>	<i>he</i>	?
<i>is</i>	<i>she</i>	?
<i>is</i>	<i>it</i>	?
<i>are</i>	<i>we</i>	?
<i>are</i>	<i>you</i>	?
<i>are</i>	<i>they</i>	?

- Všimněte si, že dojde pouze k obrácení pořadí zájmena nebo jména a slovesa, tedy podmětu a přísudku:
Am I your friend? *Jsem tvůj kamarád?*

- Stejným způsobem tvoříme i zápornou otázku:
Aren't you my friend? Copak nejsi můj kamarád?
Isn't he your friend? Copak není tvůj přítel?

Osobní zájmena Subject pronouns

- Osobní zájmeno v podmětu je nezbytnou součástí anglické věty, nelze je vypustit.
- Zájmeno já – *I* – píšeme velkým písmenem.
- Číslo jednotné i množné zájmena **you** je shodné.

Singular	Plural
<i>I</i>	<i>we</i>
<i>you</i>	<i>you</i>
<i>he</i>	
<i>she</i>	<i>they</i>
<i>it</i>	

Neurčitý člen Indefinite article – *a, an*

- Členy stojí před většinou podstatných jmen v angličtině. Pro jejich užívání existují pravidla.
- Pro začátek si pamatujte, že neurčitý člen *a/an* se používá před podstatným jménem v č.j. Znamená jeden/nějaký.
- *An* stojí před podstatným jménem, které začíná na samohlásku, usnadňuje tak výslovnost.

Examples

<i>a banana</i>	<i>an apple</i>
<i>a girl</i>	<i>an egg</i>
<i>a colour</i>	<i>an ice cream</i>
<i>a number</i>	<i>an orange</i>
<i>a dog</i>	<i>an umbrella</i>

Určitý člen Definite article – *the*

- Odpovídá českým zájmenům *ten, ta, to*.
- Je pro obě čísla i všechny rody stejný.
- Forma před č.j. a č.mn. se neliší.
- Před podst. jménem začínajícím vyslovovanou samohláskou vyslovujeme [ði:], před souhláskou vyslovujeme [ðə]

Examples:

The door is blue.
The board isn't black. The board is white.
The windows are grey.
You aren't the teacher. Mrs Wilson is the teacher.

Jednotné a množné číslo podstatných jmen Singular and plural nouns

Ve většině případů se tvoří množné číslo pouze přidáním koncovky **-s**:

student – students player – players
a student – two students a player – two players

Neurčitý člen *a, an* znamená jeden, nějaký, nelze jej tedy použít v množném čísle.

Pravidla výslovnosti koncovky **-s** v množném čísle

Většina podstatných jmen je zakončena na **-s**, které vyslovujeme takto:

- po předcházející vyslovované znělé hlásce vyslovujeme [z] – *friends* [frendz]
- po předcházející vyslovované neznělé hlásce vyslovujeme [s] – *students* [st.ju:dənts]
- po předcházejících vyslovovaných sykavkách vyslovujeme [ɪz] – *pages* [bædʒɪz]

Dejte pozor na zvláštní výslovnost slova *house* [haus] – *houses* [hauzɪz].

Snažte se vždy vyslovovat [z]! Není-li to možné, jazyk vám to nedovolí!

Pravidla pravopisu koncovky **-s** v množném čísle

U podstatných jmen zakončených na:

- **-s, -z, -ch, -sh, -x** připojte **-es** [ɪz]
bus – buses sandwich – sandwiches box – boxes
- samohlásku +y připojte **-s**
boy – boys key – keys
- souhlásku +y **-y** se mění na **-i** a připojujeme **-es**
city – cities spy – spies
- odlišné tvary:
potato – potatoes tomato – tomatoes

Některá podstatná jména jsou v množném čísle nepravidelná, musíte si je zapamatovat:

<i>a scarf – scarves</i>	<i>a mouse – mice</i>
<i>a knife – knives</i>	<i>a child – children</i>
<i>a half – halves</i>	<i>a man – men</i>
<i>a foot – feet</i>	<i>a woman – women [wɪmɪn]</i>
<i>a tooth – teeth</i>	<i>a person – people</i>

- Pozor na odlišný význam: *hair* (vlasy) – *hairs* (chlupy)
- Množné číslo nemají podstatná jména: *ice-cream, cheese, music, spaghetti, milk, money, homework, information, headache, luggage*

Examples

Regular	Singular	Plural
	<i>apple</i>	<i>apples</i>
	<i>boy</i>	<i>boys</i>
	<i>girl</i>	<i>girls</i>
Irregular	<i>child</i>	<i>children</i>
	<i>man [mæn]</i>	<i>men [men]</i>
	<i>woman</i>	<i>women</i>

Přídavná jména – Adjectives

- Stejně jako v češtině stojí před podstatným jménem:
an old friend – old friends a new chair – new chairs
- Tvar přídavného jména není, na rozdíl od češtiny, ovlivněn ani rodem, ani číslem. Přídavné jméno je v angličtině stále stejné:
a good woman a good boy a good apple good books
- Jména národností se píšou s velkým písmenem.

Examples:

Maria is English.
Tom is Australian.
It's a red bike.

*They aren't American.
My books are blue.
She's a good teacher.*

Unit 2

Sloveso mít – Have got

Spojení *have got* je nejčastějším způsobem vyjádření faktu, že něco vlastníte.

Věta oznamovací kladná – Affirmative statement

Plný tvar	Stažený tvar
<i>I have got</i>	<i>I've got</i>
<i>you have got</i>	<i>you've got</i>
<i>he has got</i>	<i>he's got</i>
<i>she has got</i>	<i>she's got</i>
<i>it has got</i>	<i>it's got</i>
<i>we have got</i>	<i>we've got</i>
<i>you have got</i>	<i>you've got</i>
<i>they have got</i>	<i>they've got</i>

- Všimněte si změny tvaru na *has got* ve 3. osobě č.j.
- U staženého tvaru apostrof (') nahrazuje první dvě písmena slovesa *have* nebo *has*.
- Stažený tvar se používá spíše v řeči, ale jeho použití je stále častější i v neformálním psaném projevu.

Otázka – Question

<i>Have I got?</i>
<i>Have you got?</i>
<i>Has he got?</i>
<i>has she got?</i>
<i>Has it got?</i>

<i>Have we got?</i>
<i>Have you got?</i>
<i>Have they got?</i>

- Otázku tvoříme obrácením pořadí slovesa *have* a podmětu, *got* zůstává za podmětem.

Zápor - Negative

Plné tvary Full forms

<i>I have not got</i>
<i>you have not got</i>
<i>he has not got</i>
<i>she has not got</i>
<i>it has not got</i>
<i>we have not got</i>
<i>you have not got</i>
<i>they have not got</i>

Stažené tvary Contracted forms

<i>I haven't got</i>
<i>you haven't got</i>
<i>he hasn't got</i>
<i>she hasn't got</i>
<i>it hasn't got</i>
<i>we haven't got</i>
<i>you haven't got</i>
<i>they haven't got</i>

- zápor vytvoříte vložení zápornky *not* za sloveso *have*
- při stahování spojíme oba tvary dohromady, apostrof tady nahrazuje písmeno *o*: *have not – haven't*

Záporná otázka – Negative question

- Místo tvaru *have* dáme na začátek věty tvar *haven't*:

Haven't you got a dog? – Copak nemáš psa?

Krátká odpověď – Short answer

<i>Have you got a bike?</i>	<i>Haven't you got a bike?</i>
<i>Yes, I have. / No, I haven't</i>	<i>Yes, I have. / No, I haven't.</i>
<i>Has Clara got a bike?</i>	<i>Yes, she has. / No, she hasn't.</i>

Slova uvozující otázku Question words

What? - Co?

ptáme-li se na věci a zvířata
What is that? – Co je to?

Who? - Kdo?

ptáme-li se na lidi
Who are you? – Kdo jsi?

Where? - Kde?

otázka na místo
Where are you? – Kde jsi?
Where is it? – Kde to je?

Which? – který?

(při výběru z určitého množství)
Which mobile phone is Steve's? – This blue one.
Který telefon je Steva? – Ten modrý.

Ve větách s question words nepoužíváme stažený tvar.

Examples:

What – questions

What have I got?
What have you got?
What has he/she got?
What have we got?
What have you got?
What have they got?

Question words: what, who, which, where, how

What

What is his name?
What's her e-mail address?
What have you got in your bag?

Who

Who is she?
Who's your favourite footballer?
Who are they?

Which

Which is your favourite poster?
Which is your favourite day?
Which is your brother?

Where

Where is Laurie?
Where's my bag?
Where are you from?

How

How are you?
How old are you?
How old is your dog?

Module 2

Unit 3

Vazba *there is, there are*

- Chceme-li sdělit, že někdo nebo něco někde je, použijeme vazbu *there is, there are*:
There is a guitar on the chair. – Na židli je kytara.
There are two books on my desk. – Na mé lavici jsou dvě knihy.
- Pokud dáme příslovecně určení místa na začátek anglické věty, následuje po něm také vazba *there is*:
On the chair there is a guitar. – Na židli je kytara.

Examples:

Affirmative statements **Negative statements**

Singular

There is a CD player. There is not a TV.
There's a light. There isn't a mirror.

Plural

There are two chairs. There are not any shelves.
There are two beds. There aren't any posters.

Questions

Is there a clock?
Are there any books?

Short answers

Affirmative	Negative
<i>Yes, there is.</i>	<i>No, there isn't.</i>
<i>Yes, there are.</i>	<i>No, there aren't.</i>

Používání výrazů

a/an, some, any

A/AN

- Stojí před počítatelným podstatným jménem v jednotném čísle. Znamená jeden nebo nějaký. Člen *an* stojí před podstatným jménem, u kterého vyslovujeme na začátku samohlásku.
a chicken an apple

SOME

- Používá se před počítatelnými podstatnými jmény v množném čísle. *Some* zde vyjadřuje neurčité množství.
some chickens some apples
- U nepočítatelných používáme pouze *some*, nikdy *a/an*:
some flour – trochu mouky/nějaká mouka
- *Some* se používá v kladných oznamovacích větách.

ANY

- Používá se u počítatelných podstatných jmen v množném čísle a nepočítatelných v otázce a záporu:
Have we got any chicken? Máme nějaké kuřecí maso?
Have we got any apples? Máme nějaká jablka?
Have we got any flour? Máme nějakou mouku?
We haven't got any chicken. Nemáme žádné kuřecí maso.
We haven't got any apples. Nemáme žádná jablka.
We haven't got any flour. Nemáme žádnou mouku.

Ukazovací zájmena tento – tamten: *this – that*

Jednotné číslo **Singular**

this /ðɪs/ that /ðæt/

Množné číslo **Plural**

these /ði:z/ those /ðəʊz/

- Tato zájmena mají ve všech rodech stejný tvar, překládáme je tedy takto:
this – tento, tato, toto (this boy, girl, apple – tento chlapec, tato dívka, toto jablko)
these – tyto, tyto, tato (these boys, girls, apples – tyto chlapani, tyto dívky, tato jablka)

that - tamten, tamta, tamto (that boy, girl, apple - tamten chlapec, tamta dívka, tamto jablko)

those- tamti, tamty, tamta (those boys, girls, apples - tamti chlapani, tamty dívky, tamta jablka)

Zájmeno stojí před jménem a nahrazuje určitý člen:

the book – kniha this book – tahle kniha
that book – tamta kniha

Examples:

This is my pet hamster.
The cage is on that shelf.
This is my friend Liam.
That's my mother in the garden.
Is this your pencil case? Yes, it is.
What's that? It's a pencil sharpener.

's and s'

Přivlastňovací pád – Possessive Case

- Tvoříme v jednotném čísle pomocí **apostrofu** (') připojeného za podstatné jméno a připojením **s**:
This is the photo of Clara's family. – Toto je fotografie Kláříny rodiny.
- Podle věcné souvislosti poznáte, který apostrof a **s** znamenají stažený tvar slovesa *is* a který vyjadřuje přivlastňovací pád:
That's Tomek's mum. = That is Tomek's mum. – To je Tomkova maminka.
- Podobný problém nemusíte řešit u množného čísla, tady ale zase nepoznáte přivlastňovací pád při ústním sdělení a je třeba opět vycházet ze souvislostí:
What are their parents' jobs? – Jaká zaměstnání mají jejich rodiče?
- Podstatná jména, která tvoří množné číslo nepravidelně (např. *child - children*), přibírají apostrof a **s**: *children's cat*
- Tímto pádem přivlastňujeme převážně osobám, u zvířat a věcí používáme konstrukci:
The milk of my cat. – To mléko mé kočky.
The colour of my car. – Barva mého auta.

Examples:

Singular ('s)

My mother's car is yellow. Auto mé matky je žluté.
Have you got Emma's bag? Máš Eminu tašku?

Plural (s')

That is my parents' bedroom. – To je ložnice mých rodičů.
Don't open the hamsters' cage. – Neotvírej křečkovu klec.

Irregular plural ('s)

The children's room is blue and white.
Where is the men's toilet?

Přivlastňovací zájmena

Possessive pronouns (v angličtině adjectives)

Osobní zájmena Subject pronouns

Personal pronouns		Přivlastňovací zájmena Possessive adjectives	
I	já	my	můj, má, mé
you	ty	your	tvůj, tvá, tvé
he	on	his	jeho
she	ona	her	její
it	ono	its	jeho
we	my	our	náš
you	vy	your	váš
they	oni	their	jejich

- Tato zájmena používáme na místě členů a často jim dáváme před členem přednost.
- Tvar zájmen se v jednotném a množném čísle nemění v závislosti na rodu ženském, mužském či středním:

my bikes – moje kola her desks – její lavice / psací stoly/

our books – naše knih their coats – jejich kabáty

Examples:

I've got a TV in my bedroom.

Lucy, where is your school bag?

Emily is in her bedroom.

Mr Cameron is in his car.

The hamster is in its cage.

Our group is in Room 18.

Open your books, Ricky and Nick.

Mum and Dad have got their CDs in the sitting room.

Unit 4

Sloveso umím, mohu – I can

I can swim. - Umím plavat.

I can swim. - Mohu plavat (mám čas, hodí se mi to).

Věta oznamovací kladná – Affirmative statement

I	can swim	we	can swim
you	can swim	you	can swim
he	can swim	they	can swim
she	can swim		
it	can swim		

- Všimněte si, že tvar slovesa je ve všech osobách stejný.

Otázka – Question

Can I swim?	Can we swim?
Can you swim?	Can you swim?
Can he swim?	Can they swim?
Can she swim?	
Can it swim?	

- Otázka je opět tvořena obrácením pořadí podmětu a přísudku:

Can they swim? - Umějí plavat?

Can they swim with us? - Mohou s námi plavat?

Zápor – Negative

Plný tvar – Full form	Stažený tvar – Contracted form
I cannot swim	I can't swim
you cannot swim	you can't swim
he cannot swim	he can't swim
she cannot swim	she can't swim

it cannot swim	it can't swim
we cannot swim	we can't swim
you cannot swim	you can't swim
they cannot swim	they can't swim

- Plný tvar v záporu opravdu spojuje *can* a *not* dohromady, vedle sebe tedy stojí dvě *-n*.
- Ve staženém tvaru jedno *-n* zmizí a místo *-o* opět použijeme apostrof (*'*).

Krátká odpověď – Short answer

Can you swim? – Yes, I can./No, I can't.

Examples:

Affirmative

I can go to the party.

You can go to the party.

She can go to the party.

He can go to the party.

We can go to the party.

You can go to the party.

They can go to the party.

Negative

I can't go to the party.

You can't go to the party.

She can't go to the party.

He can't go to the party.

We can't go to the party.

You can't go to the party.

They can't go to the party.

Questions

Can I go to the party?

Can you go to the party?

Can she go to the party?

Can he go to the party?

Can we go to the party?

Can you go to the party?

Can they go to the party?

Short answers

Affirmative

Yes, I can.

Yes, you can.

Yes, she can.

Yes, we can.

Yes, you can.

Yes, they can.

Negative

No, I can't.

No, you can't.

No, she can't.

No, we can't.

No, you can't.

No, they can't.

Otázky začínající na Wh - Wh-questions

Examples:

What can I do?

Co mohu dělat?

When can you go?

Kdy mohu jít?

Where can he go?

Kam mohu jít?

How can Sophie do it? – *Jak to může Sophie udělat?*

Where can we have the party? – *Kde můžeme mít večírek?*

When can you have it? – *Kdy ho můžeme mít?*

What can Jo and Ben do tomorrow? – *Co mohou zítra dělat?*

Čísla – Numbers

1	2	3	4	5
one	two	three	four	five
6	7	8	9	10
six	seven	eight	nine	ten
11	12	13	14	15
eleven	twelve	thirteen	fourteen	fifteen
16	17	18		

sixteen seventeen eighteen

19 20

nineteen **twenty**

- U zvýrazněných číslovek si všimněte odlišného pravopisu od jednomístných číslovek.
- Už víte, proč se lidem mezi 13. a 19. rokem říká "teenagers"?

21	22	23
twenty-one	twenty-two	twenty-three
24	25	26
twenty-four	twenty-five	twenty-six
27	28	29
twenty-seven	twenty-eight	twenty-nine
30	40	50
thirty	forty	fifty

- Opět si všimněte odlišného pravopisu.
60	70	80
sixty	seventy	eighty
90	100	1,000
ninety	one hundred	one thousand
- Obvykle píšeme one hundred, ale říkáme a hundred

Řadové číslovky Ordinal Numbers

- 1. – 3. mají zvláštní tvary.
- Ostatní tvoříme koncovkami.
- U některých si opět všimněte odlišného pravopisu.

1st	first	21st	twenty-first
2nd	second	22nd	twenty-second
3rd	third	23rd	twenty-third
4th	fourth	24th	twenty-fourth
5th	fifth	25th	twenty-fifth
6th	sixth	26th	twenty-sixth
7th	seventh	27th	twenty-seventh
8th	eighth	28th	twenty-eighth
9th	ninth	29th	twenty-ninth
10th	tenth	30th	thirtieth
11th	eleventh	31st	thirty-first
12th	twelfth		
13th	thirteenth		
14th	fourteenth		
15th	fifteenth		
16th	sixteenth		
17th	seventeenth		
18th	eighteenth		
19th	nineteenth		
20th	twentieth		

Datum - Date

- Píšeme: April 21st nebo 21st April
- Čteme: April **the** twenty-first nebo **the** twenty-first of April
- Protože se jedná o určitý den, chceme-li říci: dvacátého prvního dubna, použijeme, stejně jako když mluvíme o dnech v týdnu, předložku on: on April 21st
- Srovnejte věty:
Today is 21st April. x My birthday is on 21st April.

Examples:

<i>the first of January</i>	<i>1st January</i>
<i>the fourteenth of February</i>	<i>14th February</i>
<i>the twenty-third of March</i>	<i>23rd March</i>
<i>the second of April</i>	<i>2nd April</i>
<i>the thirty-first of July</i>	<i>31st July</i>
<i>the thirtieth of October</i>	<i>30th October</i>
<i>the twenty-fifth of Dec.</i>	<i>25th December</i>

Předložky používané s časovými údaji

Time Prepositions: *at, in, on*

*The film is **at** 3 o'clock.*

hodiny

*Is your birthday **in** January?*

měsíc

*Can we go to the match **on** Saturday?*

den v týdnu

*My party is **on** 11th November*

určitý den

Module 3

Unit 5

Přítomný čas prostý – Present simple

Použití:

- Sdělujeme-li informaci trvalého charakteru:
I live in a flat. – Bydlím v bytě.
- Mluvíme-li o opakovaném ději nebo zvyku:
Harry arrives late every day. – Harry chodí pozdě každý den.
She gets up at 7.30. – Vstává v 7.30.
- Jde-li o obecně platná fakta:
The sun rises in the east. – Slunce vychází na východě.
- Nevjadřuje děj, který probíhá právě v tuto chvíli!
Srovnejte:
I go to school (every day). I am going to school (just now).
Chodím do školy. Jdu do školy.

Věta oznamovací kladná – Affirmative statement

I	live	we	live
you	live	you	live
he	lives	they	live
she	lives		
it	lives		

- Časování anglického slovesa není obtížné, jen pozor na 3. osobu čísla jednotného, kde je nutno u plnovýznamových sloves připojit koncovku **-s/ -es**.

Otázka – Question

Do	I	live?	Do	we	live?
Do	you	live?	Do	you	live?
Does	he	live?	Do	they	live?
Does	she	live?			
Does	it	live?			

- Před zájmeno nebo jméno a sloveso v čase přítomném přidáme pomocné sloveso *do* nebo *does*.
- Všimněte si, že za významovým slovesem již není koncovka **-s**, ke změně tentokrát došlo u slovesa **do**, které se změnilo v **does**.

Zápor – Negative

I	do	not	live
you	do	not	live
he	does	not	live
she	does	not	live
it	does	not	live

we	do	not	live
you	do	not	live
they	do	not	live

- Pomocné sloveso **do** nebo **does** vložíme mezi zájmeno nebo jméno a významové sloveso.
- Za pomocné sloveso **do** nebo **does** přidáme zápornku *not*.

Stažené tvary – Contractions

I	don't	live	we	don't	live
you	don't	live	you	don't	live
he	doesn't	live	they	don't	live
she	doesn't	live			
it	doesn't	live			

- Hovorové *don't* vložíme mezi zájmeno nebo jméno a významové sloveso.
- Všimněte si, že apostrof (') nahradil samohlásku **o**.
- Tento tvar používejte v běžné mluvě a v neformálním písemném projevu.
- V krátké záporné odpovědi používáme stažený tvar: *No, I don't.*
- V kladné odpovědi tvar: *Yes, I do.*

Pravidla pravopisu a výslovnosti koncovky –s ve 3. osobě čísla jednotného, času přítomného prostého

Většina sloves je v písmu zakončena na **-s**, které vyslovujeme:

- po předcházející vyslovované znělé hlásce jako /z/ *trains /treɪnz/*
- po předcházející vyslovované neznělé hlásce jako /s/ *invent /ɪn'vents/*
- po předcházejících vyslovovaných sykavkách /ɪz/ *touches /tʌtʃɪz/*

Snažte se vždy vyslovovat /z/. Není-li to možné, jazyk vám to nedovolí!

Dochází také k pravopisným změnám:

- Ke slovesům zakončeným na předchozí vyslovované sykavky připojte *-es /ɪz/*
miss – misses buzz – buzzes watch – watches
wash – washes relax – relaxes
- Ke slovesům zakončeným na samohlásku *+y* připojte *-s /z/*
play – plays buy – buys
- U sloves zakončených na souhlásku *+y* se *-y* mění na *-i* a připojujeme *-es*
try – tries hurry – hurries
- odlišné tvary:
do – does go – goes

Unit 6**Present simple for routines
Přítomný čas prostý pro
vyjadřování opakovaného děje**

V tomto případě je často využíván ve spojení s frekvenčními příslovci.

Frekvenční příslovce – Frequency adverbs

- Vyjadřují častost opakování děje.
vždycky always
obvykle usually
často often
někdy sometimes
nikdy never
- Stojí většinou před významovým slovesem:
He never eats bananas. Nikdy nejí banány.
Jack always has breakfast at home. Jack vždycky snídá doma.
Does Jack always have breakfast at home? Snídá Jack vždycky doma?

- Je-li ve větě pouze sloveso **to be**, frekvenční příslovce stojí až za ním:
He is always at school on time. Vždycky je ve škole včas.

Upozornění:

Chcete-li vyjádřit české *jako obvykle*, použijte výraz *as usual*:

Jde pozdě jako obvykle. - He is late as usual.

Srovnejte:

He usually comes at six. - Obvykle přichází v šest.

Examples:

Sentences with the verb be

I'm always nervous before tests.

You're sometimes bored in class.

We're never late for lunch.

She isn't always impatient.

I'm not usually nervous before matches.

Are you often late for school?

Sentences with other verbs (not be)

I always have a shower in the morning.

Claudia sometimes forgets her homework.

They never take the dog for a walk.

You don't always get up at seven.

He doesn't usually help.

Does she usually play sport on Saturday?

Questions with ever + answers

- Příslivce **ever (někdy)** se používá v otázkách.
Are you ever in trouble at school?
Yes, I am. Yes, sometimes. Yes, often.
No, I'm not. No, never.
Do you ever sing in the shower?
Yes, I do. Yes, sometimes. Yes, often.
No, I don't. No, never.

Sloveso mít - Have

- Lze použít i bez hovorového **got**.
- Při tvoření otázky a záporu se sloveso chová jako významové, a proto pracujeme spomocným slovesem **do**.

Examples:

I usually have a shower in the morning.

Does your mother have breakfast with you?

Our cat has breakfast and dinner.

She doesn't have lunch.

Do you have lunch at school?

What time do you have dinner?

How many lessons do we have after lunch?

Can we have a party tomorrow?

Module 4**Unit 7****Sloveso can vyjadřující schopnost
Can for ability**

Viz Unit 4

- V oznamovacích větách vyslovujeme sloveso s oslabenou výslovností.
- V otázkách a krátkých otázkách je plná výslovnost.

Examples:

Affirmative

*I can swim.
You can swim.
She can swim.
He can swim.
We can swim.
You can swim.
They can swim.*

Negative

*I can't drive.
You can't drive.
She can't drive.
He can't drive.
We can't drive.
You can't drive.
They can't drive.*

Questions

*Can you skate?
Can she ride a horse?
Can he ski?
Can you run fast?
Can they tap dance?*

Short answers

Affirmative	Negative
<i>Yes, I can.</i>	<i>No, I can't.</i>
<i>Yes, you can.</i>	<i>No, you can't.</i>
<i>Yes, she can.</i>	<i>No, she can't.</i>
<i>Yes, he can.</i>	<i>No, he can't.</i>
<i>Yes, we can.</i>	<i>No, we can't.</i>
<i>Yes, they can.</i>	<i>No, they can't.</i>

Sloveso být ve spojení s přídavným jménem**Be + Adjective**

- Tato spojení se v různých jazycích liší!
- Přídavné jméno můžeme zesílit použitím příslovce **really**.

Examples:

<i>I'm tired.</i>	<i>Jsem unavený.</i>
<i>You're wrong.</i>	<i>Nemáš pravdu.</i>
<i>She isn't bored.</i>	<i>Ona se nenudí.</i>
<i>Is he angry?</i>	<i>Je rozzlobený?</i>
<i>We aren't thirsty.</i>	<i>Nemáme žízeň.</i>
<i>You're right.</i>	<i>Máš pravdu.</i>
<i>Are they really frightened?</i>	<i>Bojí se opravdu?</i>

Unit 8**Rozkazovací způsob****Imperative**

- Rozkazovací způsob pro 2. osobu jednotného i množného čísla je stejný.
- Na začátku kladné věty použijeme sloveso bez **to** a neuvádíme podmět:
Clap your hands! – Zatleskej! Zatleskejte!
- Záporný rozkaz, tedy zákaz, má ustálenou formu s **don't**, které stojí před slovesem bez infinitivní částice **to**:
Don't clap your hands! – Netleskej! Netleskejte!
Don't sit down! – Nesedej si! Nesedejte si!

- Připojení slova **please** vytvoříme zdvořilou formu.

Examples:

Affirmative

*Open the door.
Wait a minute.
Sit down, please.
Please be quiet.
Close the window.*

Negative long form

*Do not eat sweets in class.
Do not talk.
Do not draw on the desk.
Do not forget your books.
Do not do that.*

Negative short form

*Don't eat sweets in class.
Don't talk.
Don't draw on the desk.
Don't forget your books.
Don't do that.*

**Osobní zájmena
Personal pronouns**

Podmětový pád zájmena Subject pronoun	Předmětový pád zájmena Object pronoun
I	me
you	you
he	him
she	her
it	it
we	us
you	you
they	them

- Zájmena v předmětovém pádu nejsou podmětem věty, ale jejím předmětem:
I like him. – Mám ho rád.
He likes her. – On ji má rád.
- Vždy tedy stojí za slovesem.
- Všimněte si, že zdůrazněné tvary jsou v obou pádech stejné.
- Zájmena v předmětovém pádu se používají ve všech pádech, kromě prvního:
 2. pád *without me – beze mne*
 3. pád *say it to me – řekni mi to*
 4. pád *look at me - podívej se na mne*
 6. pád *about me – o mně*
 7. pád *with me – se mnou*
- Použití ve spojení s předložkami je časté, ale ne nezbytné:
follow me – následuj mne, pojď za mnou

Examples:

*Please help me.
I can see you.
He likes her.
Do you like him?
Don't open it.
Watch us!
We can't hear you.
Can we visit them?*

Předložky užívané ve spojení s označením místa – Prepositions of place

in	v
opposite	naproti
next to	vedle
in front of	před
behind	za
between... and...	mezi dvěma
in the middle of	uprostřed
on	na

- Do závorek za věty napište T (předložka s časem), nebo P (předložka s místem). Potom věty přeložte do češtiny.

Module 5

Unit 9

Přítomný čas průběhový Present continuous

Použití:

- Tento čas použijte, když mluvíte o činnosti, která probíhá právě v tuto chvíli: *just now, at the moment*
I am going to school at the moment. – Právě teď jdu do školy.
na rozdíl od:
I go to school every day. – Každý den chodím do školy.
- Můžete jej použít ve stejném smyslu jako v češtině pro vyjádření naplánované činnosti v budoucnosti:
I am going to the cinema tonight. – Dnes večer jdu do kina.
I am going to London tomorrow. – Zítřejdu do Londýna.

Věta kladná oznamovací - Affirmative

Plný tvar Full form	Stažený tvar Contracted form
I am working	I'm working
you are working	you're working
he is working	he's working
she is working	she's working
it is working	it's working
we are working	we're working
you are working	you're working
they are working	they're working

Otázka – Question

Am I working?	Are we working?
Are you working?	Are you working?
Is he working?	Are they working?
Is she working?	
Is it working?	

Zápor - Negative Plný tvar - Full form

I am not working	I'm not working
you are not working	you aren't working
he is not working	he isn't working
she is not working	she isn't working
it is not working	it isn't working

we are not working	we aren't working
you are not working	you aren't working
they are not working	they aren't working

- Ve staženém záporu lze použít i druhý záporný tvar slovesa *to be*:
you're not, it's not ...
- K příslušnému tvaru slovesa **to be** přidáme infinitiv slovesa bez **to**, který jsme doplnili koncovkou **-ing**.

Examples:

Affirmative

Long form Short form

<i>I am practising.</i>	<i>I'm practising.</i>
<i>You are practising.</i>	<i>You're practising.</i>
<i>She is practising.</i>	<i>She's practising.</i>
<i>He is practising.</i>	<i>He's practising.</i>
<i>We are practising.</i>	<i>We're practising.</i>
<i>You are practising.</i>	<i>You're practising.</i>
<i>They are practising.</i>	<i>They're practising.</i>

Negative

Long form Short form

<i>I am not listening.</i>	<i>I'm not listening.</i>
<i>You are not listening.</i>	<i>You aren't listening.</i>
<i>She is not listening.</i>	<i>She isn't listening.</i>
<i>He is not listening.</i>	<i>He isn't listening.</i>
<i>We are not listening.</i>	<i>We aren't listening.</i>
<i>You are not listening.</i>	<i>You aren't listening.</i>
<i>They are not listening.</i>	<i>They aren't listening.</i>

Questions Short answers

Affirmative Negative

<i>Am I playing well?</i>	<i>Yes, I am. No, I'm not.</i>
<i>Are you working?</i>	<i>Yes, you are. No, you aren't.</i>
<i>Is she reading?</i>	<i>Yes, she is. No, she isn't.</i>
<i>Is he crying?</i>	<i>Yes, he is. No, he isn't.</i>
<i>Are we playing well?</i>	<i>Yes, we are. No, we aren't.</i>
<i>Are you watching TV?</i>	<i>Yes, you are. No, you aren't.</i>
<i>Are they eating?</i>	<i>Yes, they are. No, they aren't.</i>

Wh- questions

<i>What am I doing?</i>
<i>What are you writing?</i>
<i>Where is she going?</i>
<i>How fast is he going?</i>
<i>Who are we watching?</i>
<i>Why are you laughing?</i>
<i>Where are they playing?</i>

Ukazovací zájmena tento a tamten: this/that, these/those Demonstratives: this/that, these/those

Viz Unit 3

Examples:

Singular

Do you like this T-shirt?

*I like this CD.
This is a really good CD.
This isn't my pen.
Do you know that girl?
That girl is French.
That's a nice photo.
That isn't his poster.
What's this?
It's a pencil sharpener.*

Plural

*Do you like these T-shirts?
I like these CDs.
These are really good CDs.
These aren't my pens.
Do you know those girls?
Those girls are French.
Those are nice photos.
Those aren't his posters.*

- Všimněte si, že v odpovědi na otázku se ukazovací zájmeno již nepoužívá.
What are those? – They're my holiday photos.

Zájmena: one a ones**Pronouns: one and ones**

- Zájmena používáme proto, abychom ve dvou po sobě jdoucích větách neopakovali stejné podstatné jméno.
*I've got two ice-creams. – Which one do you want?
Can I have the chocolate one?*
- Často používáme one/ones s výrazy which, this/these, that/those.
Look at my stamps. Which ones do you like best? – These ones.

Examples:

*I like that baseball cap? – Which one? – That one on the shelf.
Is there a toilet in the park? – Yes, there's one near the café.
Where are my shorts? – Which ones? – The green ones.
Can I see your photos? – Which ones? – Those ones of Nick at the beach.*

Unit 10**Přítomný čas prostý x Přítomný čas průběhový****Present Simple x Present continuous****Present Simple**

- Používáme, mluvíme-li o ději, který se opakuje, obecně známé skutečnosti nebo situaci, která se nemění.
I usually eat breakfast at seven in the morning. It rains a lot in Scotland. Cats do not eat fruit. I go to school.
- Často se vyskytuje ve spojení s frekvenčními příslovci:
*often always sometimes usually never ever
once a week every day*

Examples:

*I listen to the radio every day.
He usually watches Friends on TV.*

*Their grandmother lives with them.
They don't play tennis in the winter.
Do you go swimming on Saturdays.
How do you get to school.
What time does she go to bed?*

Present continuous

- Používáme, mluvíme-li o ději, který probíhá právě v tuto chvíli.
Ssh! Don't talk. We are watching a brilliant film on TV.
- Můžeme mít na mysli i časový úsek v současnosti.
We usually stay at the Seaview Hotel but this year we're staying at the Lakeside Hotel.
- V průběhovém čase se nepoužívají tato slovesa:
know like love need want mean come from

Examples:

*Be quiet! I am listening to the radio.
He's watching a video now.
She's staying with us at the moment.
They aren't working.
They're playing computer games.
Are you reading my letter.
What are you doing with my CDs?
Where are you going?*

**Počítatelná a nepočítatelná podstatná jména
Countable and uncountable nouns****Countable**

- Pravidelná počítatelná podstatná jména tvoří množné číslo pomocí koncovky **-s**. Sloveso v přísudku je také v množném čísle:
The apples are on the table. – Jablka jsou na stole.
- S počítatelnými používáme v jednotném čísle pro vyjádření českého výrazu *jeden/nějaký* – člen *a/an*.
- V množném čísle pro totéž *some*. V možné čísle používáme i číslovky.
- Použijeme-li otázku: *How many...?* Ptáme se na počet.
- Nepočítatelná podstatná jména nepoužívají v čísle jednotném neurčitý člen *a/an* a netvoří množné číslo, sloveso v přísudku je v jednotném čísle:
The money is in my pocket. – Peníze mám/Jsou v kapse.

Examples:

*I've got a pancake.
You've got two pancakes.
They've got some pancakes.
She hasn't got any pancakes.
Has she got any pancakes?
How many pancakes have they got?*

Uncountable

- Nepočítatelná jsou obvykle podstatná jména látková v obecném významu:
*bread cheese fruit ham juice meat salad
tuna flour sugar salt butter ham juice soup
tea coffee milk water*
která se v tomto případě používají bez členu:
Bread is not expensive. – Chléba není drahý

Pro výraz *nějaký* použijeme *some*:

Buy some salt. – *Kup (nějakou) sůl.*

V otázce použijeme *any*:

Is there any salt? – *Je tam nějaká sůl?*

Použijeme-li otázku: *How much...?* Ptáme se na množství.

- Všimněte si ale:

I like coffee. - *Mám rád kávu.*

I want a coffee. - *Dám si jednu kávu./Šálek kávy.*

- Některá podstatná jména jsou počítatelná i nepočítatelná:

I want to buy a chicken. – *Chci koupit kuře (jedno, jeden kus).*

I want some chicken, not pork. – *Chci kuřecí maso, ne vepřové.*

Bring some paper. – *Přines nějaký papír.*

He is reading some papers. – *Čte si nějaké noviny.*

Examples:

I've got some bread.

They've got some bread.

She hasn't got any bread.

Has he got any bread?

How much bread have they got?